

(CD-87) ૨ – સપ્તપદી

ધર્મ, અર્થ ને કામ, મોક્ષ, મનુષ્યભવનું ગીત;
ઋગ્વેદે, અથર્વ, સામ, યજુર્વેદે સમ પ્રીત.
આત્માનું ચૈશ્વર્ય છે, શાશ્વત શુભ ને લાભ;
'અ-કરમિક' વિજ્ઞાનથી, કાઢી લેજો કામ.

જાતે માણે શ્રી યુગલ, ખુદનો લગ્નોત્સવ;
પ્રેમલ પુણ્યોત્કલ પ્રસંગ, જીવંત શિવોત્સવ.
કર્તવ્યે ધર્મોપકાર, દિવ્યાત્મન વિજય;
ધ્યેયે આતમ-મુક્તિસ્વર, સ્વ-પર ઈશ્વરમય.

'રિચલ' મહીં છે માર્ગ સત, નીરોગી ધન વૈભવ;
'રિલેટિવ' પ્રારબ્ધે હૂંફ, યાહે જીવ અભય.
'વ્યવસ્થિત' હિસાબથી, ઋણે અનુબંધય;
'સમભાવે નિકાલ'થી, મુક્તક કર્મોદય.

વિશ્વક્રિડા ભોગો-પભોગ, રમતગમત ગતિશીલ;
કલ્પિત ઋચિ તૃપ્તિમાં, શાતાર્થી તન્મીલ.
એક પત્નીવ્રત પુરુષ ને, પતિવ્રતા એક સ્ત્રી;
ધન્ય વફાદારી યુગલ, ઊર્ધ્વગમન ગુણી.

સાહસ પ્રાક્રમ, પૌરુષાર્થ, જીવતાં મોક્ષાદર્શ;
જાગૃતિ હર પલ, સમય, વિનય-વિવેક સુ-જશ.
મન બન્નેનું એક હોય, પરિવારે શાંતિ;
ધરતીનો છેડો છે ઘર, સમૃદ્ધ વિશ્રાંતિ.

શીલ મર્યાદા લઘુપદે, કૌટુંબિક સન્માન;
નંદનવન નિત વિશ્વમાં, જ્યાં શ્વસતાં ભગવાન.
મહાત્માને ત્યાં લગ્નમાં, 'દાદા'-આશીર્વાદ;
કાયમનું સુખ પામ, જો, મોક્ષ સુધી સંગાથ.

સ્વ-સુ-સંવાદી જીવતર, અંતિમ હિતારથ;
માનુષ-જન્મે છૂટવા, જાણે જો પરમાર્થ.
વ્યવહારે આદર્શ હો, નિશ્ચય ધ્યેયે મોક્ષ;
મહા સતપુષ્પૈથી મળે, લગની લગાવક દોસ્ત.

શાસ્ત્રોમાં કહ્યું છે - ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષ
મહાત્માઓ માટે સ્વ-ધર્મ, સ્વ-અર્થ, સ્વ-કામ અને સ્વ-મોક્ષ

